

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

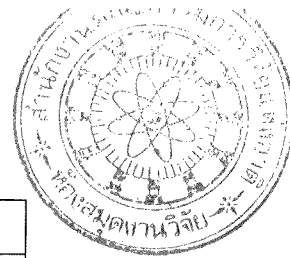
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อเก็บข้อมูลการจัดการความรู้และวัฒนธรรมองค์การของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 18 สถาบัน มีจำนวนอาจารย์รวมทั้งสิ้น 7,430 คน ซึ่งแสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สถาบัน	จำนวน
1. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	1,190
2. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	1,103
3. มหาวิทยาลัยรังสิต	1,064
4. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	549
5. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	513
6. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	502
7. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	438
8. มหาวิทยาลัยสยาม	387
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	348
10. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	314
11. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	244
12. มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	198
13. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	193
14. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	137

สถาบัน	จำนวน
15. มหาวิทยาลัยเกริก	111
16. มหาวิทยาลัยปทุมธานี	97
17. มหาวิทยาลัยชินวัตร	31
18. สถาบันบัณฑิตศึกษาจุฬาภรณ์	11
รวม	7,430

(ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ปีการศึกษา 2549)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การคำนวณหาขนาดตัวอย่าง จากสูตร

$$n = \frac{NZ^2\sigma^2}{(N-1)e^2 + Z^2\sigma^2}$$

ในการวิจัยครั้งนี้จำนวนประชากรข้างต้นเท่ากับ 7,430 คน ($N = 7,430$) เลือกใช้ค่า Z จากตารางการแจกแจงแบบปกติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เท่ากับ 1.96 สำหรับ σ ที่ไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร จึงกำหนดให้ $e = 0.10\sigma$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าตามสูตร } n &= \frac{7,430(1.96)^2\sigma^2}{(7,430-1)(0.10\sigma)^2 + (1.96)^2\sigma^2} \\ &= 374 \text{ หรือ } \sim 380 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 380 คน และผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ในขั้นแรกผู้วิจัยได้สุ่มสถาบันการศึกษาจำนวน 8 สถาบัน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งสถาบันการศึกษาทั้ง 18 สถาบันออกเป็น 3 กลุ่มตามจำนวนอาจารย์ประจำของแต่ละสถาบัน คือ กลุ่มที่ 1 เป็นสถาบันที่มีจำนวนคณาจารย์มากกว่า 1,000 คนขึ้นไป กลุ่มที่ 2 เป็นสถาบันที่มีจำนวนคณาจารย์มากกว่า 500 คน แต่น้อยกว่า 1,000 คน และกลุ่มที่ 3 เป็นสถาบันที่มีจำนวนคณาจารย์น้อยกว่า 500 คน จากนั้นผู้วิจัยได้สุ่มเลือกสถาบันมาจากแต่ละกลุ่ม ได้สถาบันที่เป็นตัวอย่างดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพและมหาวิทยาลัยรังสิต

กลุ่มที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มที่ 3 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต

ขั้นที่ 2 สุ่มเลือกคณาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันที่สุ่มเลือกได้จากขั้นที่ 1

จากจำนวนประชากร 7,430 คน ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดตัวอย่างได้เท่ากับ 380 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสุ่มเลือกคณาจารย์จาก 8 สถาบันที่สุ่มเลือกได้จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต โดยสุ่มคณาจารย์จากแต่ละสถาบันคิดเป็นสัดส่วน ซึ่งแสดงได้ดังตารางที่ 2 แต่ผลการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างสามารถเก็บได้เพียง 352 ชุดจาก 380 ชุด ซึ่งคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้เท่ากับ 92.6 ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 80% ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถยอมรับจำนวนแบบสอบถามว่ามีจำนวนเพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์และประมวลผลได้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

สถาบัน	จำนวนคณาจารย์ทั้งหมดในสถาบัน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนที่เก็บได้จริง	จำนวนร้อยละ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	1,103	91	91	100
มหาวิทยาลัยรังสิต	1,064	88	73	82.9
มหาวิทยาลัยศรีปทุม	549	45	38	84.4
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	438	36	36	100
มหาวิทยาลัยสยาม	387	32	29	90.6
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	348	29	29	100
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	314	26	26	100
มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต	198	14	14	100
รวม	4,401	380	352	92.6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะ/สาขา ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางบริหาร ระยะเวลาในการทำงาน

ประสบการณ์เข้าร่วมกลุ่มการจัดการความรู้ ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มการจัดการความรู้ และการรับรู้ข่าวสาร จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ ได้ประยุกต์จากแนวความคิดของ Daniel Denison และ William Neale (Denison and Neale, 2001) เนื่องจากมีแนวทางที่ชัดเจนเป็นที่ยอมรับด้านวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งวัดองค์ประกอบ 4 มิติ ซึ่งครอบคลุมวัฒนธรรมองค์การย่อยอีกมิติละ 3 ด้านรวมทั้งหมดจะมี 12 ลักษณะย่อยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบย่อยของวัฒนธรรมองค์การ จำนวน 23 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มิติด้านภารกิจ (Mission) โดยมีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

1.1 ลักษณะด้านทิศทางของกลยุทธ์ที่องค์กรใช้ภารกิจ (Strategic Direction and Intent)

1.2 ลักษณะด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives)

1.3 ลักษณะด้านวิสัยทัศน์ (Vision)

2. มิติด้านความสอดคล้องกัน (Consistency) โดยมีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 5 ข้อ

2.1 ลักษณะด้านการประสานงานและบูรณาการ (Coordination and Integration)

2.2 ลักษณะด้านการมีความเห็นเหมือนกัน (Agreement)

2.3 ลักษณะด้านค่านิยมหลัก (Core Values)

3. มิติด้านความเกี่ยวข้อง (Involvement) โดยมีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ

3.1 ลักษณะด้านการให้อำนาจ (Empowerment)

3.2 ลักษณะด้านการทำงานที่มุ่งทีม (Team Orientation)

3.3 ลักษณะด้านการพัฒนาความสามารถ (Capacity Development)

4. มิติด้านการปรับตัว (Adaptability) โดยมีจำนวนคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ

4.1 ลักษณะด้านการสร้างการเปลี่ยนแปลง (Creating Change)

4.2 ลักษณะด้านการมุ่งเน้นไปที่ลูกค้า (Customer Focus)

4.3 ลักษณะด้านการเรียนรู้ในองค์กร (Organization Learning)

ข้อคำถามเพื่อวัดการรับรู้วัฒนธรรมองค์การทั้ง 23 ข้อที่สร้างขึ้นนี้ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงลบ (Negative Item) ได้แก่ข้อ 9 14 และ 18 รวมทั้งสิ้น 3 ข้อ ส่วนคำถามข้อที่เหลือจะเป็นข้อคำถามเชิงบวก (Positive Item)

ผู้วิจัยกำหนดตัวเลือกประกอบด้วยคำถามลักษณะประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert Scale โดยมีเกณฑ์การเลือกและตอบและให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงมาก

3 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงต่ำ

1 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงต่ำที่สุด

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคิดการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การตัดสินดังนี้ (Best, อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547)

- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับสูงมาก
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง การรับรู้วัฒนธรรมองค์การอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดการรับรู้การจัดการความรู้ ตามแนวคิดของ Stankosky (2005) เนื่องจากมีหลักการเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับในดานวิชาการ ซึ่งได้แบ่งกรอบการจัดการความรู้ออกเป็น 4 มิติ ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม 21 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มิติด้านภาวะผู้นำ (Leadership) มีจำนวน 4 ข้อ
2. มิติด้านองค์การ (Organization) มีจำนวน 7 ข้อ
3. มิติด้านเทคโนโลยี (Technology) มีจำนวน 4 ข้อ
4. มิติด้านการเรียนรู้ (Learning) มีจำนวน 6 ข้อ

ข้อคำถามเพื่อวัดการรับรู้การจัดการความรู้ทั้ง 21 ข้อที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก (Positive Item) ทั้งสิ้น

ผู้วิจัยกำหนดตัวเลือกประกอบด้วยคำถามลักษณะประเมินค่าเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของ Likert Scale โดยมีเกณฑ์การเลือกและตอบและให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
- 4 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงมาก
- 3 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงปานกลาง
- 2 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงต่ำ
- 1 หมายถึง ข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงต่ำที่สุด

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคิดการรับรู้การจัดการความรู้ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกันหาค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การตัดสินดังนี้ (Best, อ้างถึงใน พิชิต, 2547)

- คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง การรับรู้การจัดการความรู้ อยู่ในระดับสูงมาก
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง การรับรู้การจัดการความรู้ อยู่ในระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง การรับรู้การจัดการความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง การรับรู้การจัดการความรู้ อยู่ในระดับต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง การรับรู้การจัดการความรู้ อยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ คำถามจะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคการนำ การจัดการความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาการนำ การจัดการความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน

3. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ทดสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไป ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้ ตรวจสอบพิจารณาความ ถูกต้องของเนื้อหา ความครอบคลุมในเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา โดยถือเกณฑ์การ ยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ใน 3 และในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) จะต้องมียุทธศาสตร์มากกว่า 0.5

ผลจากการทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในหมวดวัฒนธรรมองค์การและหมวด การจัดการความรู้จำนวน 46 ข้อได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.78 ดังแสดงในภาคผนวก ข หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเนื้อหาของข้อคำถามในแบบสอบถามตามคำแนะนำของ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยได้มีการตัดข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์การยอมรับจำนวน 2 ข้อคือ หมวดวัฒนธรรม องค์การด้านการกิจข้อที่ 2 จำนวน 1 ข้อ และด้านความสอดคล้องกันข้อที่ 9 จำนวน 1 ข้อ ซึ่ง ทำให้เครื่องมือมีจำนวนเหลือทั้งสิ้น 44 ข้อ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.8 ดังแสดงในภาคผนวก ก จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มอื่นเพื่อหาความ เชื่อมั่นต่อไป

3.2 ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มี ค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป จึงจะยอมรับว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้ (Pre Test) กับคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.63 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น เป็นไปตามที่ผู้วิจัยกำหนด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่กำหนดหมายเลขชุดไว้ แล้วแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่างเดือนมกราคม- เมษายน 2552 โดยกระบวนการของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามมีดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ติดต่อสถาบันการศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย โดยส่งจดหมายถึงอธิการบดีของ ทุกสถาบัน จากนั้นอธิการบดีของแต่ละสถาบันฯ จะส่งเรื่องไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่ง ผู้วิจัยจะมีหน้าที่ติดตามเก็บแบบสอบถามคืนจากแต่ละสถาบันด้วยตนเอง บางสถาบันฯ ได้

ส่งคืนทางไปรษณีย์ และบางสถาบันฯ ได้นัดหมายให้ไปรับเอง ซึ่งใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 2 เดือน

4.2 ภายหลังจากการเก็บแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยพบว่าจำนวนแบบสอบถามที่รวบรวมได้มีจำนวนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ จึงติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้คืนด้วยตนเองอีกครั้งหรือทำการเก็บเพิ่มกับหน่วยงานเดิม ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมได้ทั้งสิ้น 352 ชุด จาก 380 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 92.6

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS12.0 FOR WINDOWS ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้อธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

5.1.2 ค่า t-test ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามที่จำแนกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ เพศ ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางบริหาร ประสบการณ์เข้าร่วมกลุ่มการจัดการความรู้

5.1.3 ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้ทดสอบเปรียบเทียบความต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามที่จำแนกเป็น 3 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา คณะ/สาขา ระยะเวลาในการทำงาน ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มการจัดการความรู้ การรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง

5.1.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient, r) และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใช้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การจัดการความรู้และการรับรู้วัฒนธรรมองค์การ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ใช้เป็นเกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ได้ดังนี้

เมื่อ r เข้าใกล้ 1.00 ประมาณ 0.70 -0.90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

เมื่อ r เข้าใกล้ 0.50 ประมาณ 0.30 -0.69 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

เมื่อ r เข้าใกล้ 0.00 ประมาณ 0.29 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ส่วนเครื่องหมาย + หรือ - จะแสดงถึงลักษณะของความสัมพันธ์ คือถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก หมายความว่าข้อมูลทั้งสองมีลักษณะที่ตามกัน แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ หมายความว่า ข้อมูลทั้งสองมีลักษณะตรงกันข้าม